

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

gensis marchia. Non poterant consistere & wandali in
acie contra Saxones. Fugati, caesi, capti ex his pluri-
mi, obsides dederunt imperata se facturos. Deinde, quia
puer rex in manibus erat principum, contempta matre,
principes in solenni conuentu, duos per Imperium cre-
auerunt ordinarios consules, Colonensem & Bremen-
sem archiepiscopos. Qua occasione implicitus Albertus
Hamburgensis & Bremensis archiepiscopus regni ne-
gocijs, ecclesiam suam videbatur habere in postremis.
Ducum autem temeritas per eius absentiam increuit.
Iura eius imminuta sunt. Sed quae ad ecclesiam perti-
nent, in Metropoli suam habent locum: Hic verò Saxo-
nia gestas res prosequimur.

CAPVT II.

Bernhardus inferioris dux Saxoniae (nam superio-
rem tenuere marchiones, & qui Turingiam ha-
buere, Misnamque, ac partes Hercinae per Imperato-
rum vel concessionem, vel decessionem) iam in vltima
vita annis senex agebat: nam per annos quadraginta
variè rem administravit: filij tamen eius reuerentia in-
destiam pra se ferebant. Vbi verò senex concessit in-
fata, iam sena laxauerunt. Ordolphus ducatum, ce-
mitatum frater eius Hermannus administrare. Sed
quero quem comitatum? Annales non expressere. Popu-
lum autem illum antiquissimum Phrisia de Alden-
borg, vel illum Stadensem, de quo plurima fuit poste-
ris controuersia, vel illum Transalbinum Holsatiae, ac-
cipere. Sed plurima in eam partem dicta inclinant, ut
sit comitatus Phrisiae, quem nunc Aldenborgensem ve-
camus. Hi principes pro adolescentia tumescentes, ducem
in ecclesiam & ministeriales eius, conceptum odium dis-
simulare non poterat: Aberat pastor: liberum videbatur
sauri

*scuire in ouiculas: Sublata videbantur omnia quae pu-
 dorem possent ingerere. Sed initio regni huius Henrici,
 cum adhuc Agnes mater Imperatrix gubernacula te-
 neret, ducatus Sueviae variè iactabatur. Obièrat Otto
 de Swinfurde Sueuorum dux, & Rodulphus de Ryn-
 felde, qui postea ad Imperiũ adspirauit, ducatum ac-
 cepit: quod erat multorum in regno malorum semina-
 rium. Eundem nanque ducatum Sueviae Henricus, Im-
 perator III. viuente adhuc, quem diximus, Ottone,
 Bertoldo comiti, qui postea ducatum Carinthiae est con-
 sequutus, tradito ei annulo suo, concessit. Hunc an-
 nulum, Henrico moriente, Agneti Imperatrici pro do-
 cumento veritatis exhibuit: & illa recognito, non ha-
 buit quod opponeret: satis propensã ad ducatum illi per-
 mittendum. Sed prauenerat Rodulphus memoratus, qui
 filiam Bertoldi apud Constantiensem episcopum nutri-
 tam, raptam, an volentẽ, incertum, coniugem accepit:
 Cuius rei contemplatione, cum iam Rodulphus in grati-
 am reginae redisset, ducatum illi Sueviae permisit: Quae res
 Bertoldi animum vehemẽter exasperauit: Sed vt eum
 leniret Imperatrix, illi permisit ducatum Carinthiae:
 quem etiam filius equiuocus, Henrici IIII. concessione
 tenuit, cum pater pro filio interueniret. Mutato non
 diu post consilio, Henricus rex Carinthiae ducatum
 Ludolpho cuidam consanguineo dedit. Tum verò Ber-
 toldus iusta indignatione commotus, tam in regem,
 quod donatum abstulisset, quàm in Ludolphum, quod
 sibi debitum ducatum postulasset, occupassetque, co-
 gitauit ultionem. Interea, quod fieri solet sub nouo
 rege, praesertim adolescente, multa fiebant in regno
 tumultuationes. Otto Bauarorum dux detruditur
 ducatu: Conradus genere Sueuus, inter nobiles de
 primo-*

primoribus, à militibus regis occiditur: & hac omnia regem, quasi ille mandasset, referuntur.

CAPVT III.

Otto ducatu Bauariae destitutus, ad Saxones conferens suos consanguineos, rebellionem molitur: Bertoldus in Sueuias turbat: Fiunt motus conuentus utrobique, & in regem odia excitantur: Quae res tam diu serpsit, vt Rodolphus quoque de regis deiectione, suaeque surrogatione cogitaret, & satageret: quae res postea explicabimus. Henricus autem rex adolescentiae vtens libertate, Saxoniam solam ex omni regno cepit incolere, principes despiciere, nobiles opprimere, infimos sustollere, venatui, lusibus, & leuitatibus pliusquam iustitia faciendae: Accusatus est à multis operam impendere, filias illustrium quibusdam obscure natis coniugio deuincire, priuata praesidia, primatibus regni satis fidens, instituere: quam ego tot comitum in Henricina originem esse coniecto. His discordia seminata contigit regi plures de regno & de vita insidiatorum excrecere: qui tamen cum maturitatis plena nece attigisset annos, erant qui non tam ipsum, quam Albertum Hamburgensem archiepiscopum culpandum putarent, quod ex eius sententia plurimum pendere videretur. Per quae tempora, Detherus marchio, non sed principum Saxoniae, vt putabatur, consilio, tyrannidem in partes regis orditur: quae tamen mox, terrestri simul & caelesti maiestate comescitur: castellis Bichilmgo & Schidingen à rege destructis, filio equè militari viro, à proprio seruo interempto: quoque communi sorte breui per mortem absumptum. Otto erat Bauarorum dux, vir & consilio, & maiore valens, genere Saxo, qui quando & quibus meritis ducatum

ducatur
annales
co II. In
ducatur
us defen
fratre, a
derat H
& in ho
ad Henr
Leonis n
buit Rix
chionis S
patrem h
cusatus
nem ex
genere C
est, Albe
num ad
dem Albe
ducatur
Conradu
concessit
olim Vis
lo multa
demus. I
traxit ac

OP
Albim ac
iam filiu
indè Egl